

това знаменка, си́ръчъ като идетъ въ робство, ще преминете отъ мъненъ животъ, или ще да въ оубиятъ бніа, дято въдатъ.

С. Драго се разумѣва, тъго драго толкувашъ: обесенъ, дѣма, ще видите животата си: всичко нѣщо ѹро виси, или было тѣло, или драго нѣкое вѣщество, което ако го не обеси нѣкой съ понежданіе, не обесувасе ѿ самосѣбе си, нити може да се обеси, ако го не обеси драгъ. Извно е прѣче, защо за кочевокченіе то единороднаго сына Божія, рече това, понеже имаше да се покъси плѣтию на драго то крестно.

Ер. Какво то ты мой те рѣчи не прїемашъ, така и тазъ твойте не прїемамъ, и не вѣрювамъ.

С. Іаковъ кога благославаши сыновете си, рече: Не ѿскъджеши кнѧзъ ѿ Гѣды, и въжду ѿ чреслъ егъ, дондеже прїидетъ чаемый, и той єсть чаяніе азыкви [а мвнс. гл. мѣ. 8. Г.] ѹро ще да речешъ прѣче за това писаніе, не е ли така?

Ер. Знаемъ, защо ще дойде, ибо бще не е дошелъ, и кога дойде, ще покръвавимъ въ него.

С. Пълна си съ безъміе: знаешъ, защо чаяніе азыкви е онай, дято дойде, и дѣмашъ, че не е дошелъ: ако не вѣха покръвали азычници те въ него, какво то рече Іаковъ, ѹие да вѣдатъ това истина, ѹро дѣмашъ тъ, и не ще хме да речемъ така, като и тъ ѹро дѣмашъ, че бще не е дошелъ, ако ли споредъ пророчество то патріархово, азычници те покръвокаха въ него, извно е, защо то дойде, и залъдо блаждослбките вѣе, и трѣдитесе.

Ер. Чудимсе, защо то Богъ за безчестіе на своє то лицѣ вкопотише, и за драго нѣщо не дойде на тѣло свѣтъ, развѣ самъ да се замѣнѣ, да се роди, да се коспита, да се предаде, да се вѣе, да че заплюва, да се вѣнча съсъ тѣхнѣ, да се распнѣ, да пїе бѣзъ тѣ жѣль, и съ копиѣ да се проводи въ ребрата, да се произвѣкнѣ, и да оумре. Чудимсе, защо за тѣа работи ѿ архиепископе! дойде, какво то ѹро дѣмашъ тъ, и какво то ѹро знаете подобре и вѣе христѣане ти.

С. Войстинъ за безчестіе на своє то лицѣ дойде, защо съ това безчестіе нѣгово да се почтатъ бніа, дято ѹро покръватъ въ него, и да се избѣватъ ѿ безчестіе то на престоленіе то Адамово. Обаче слѣшай пророкъ Йереміа ѹро пророчествува, и ѹро дѣма за преславно то нѣгово пришесткіе: Сей Богъ нашъ, не приложитъ ина къ немъ изшбрѣте всакъ путь художества, и даде и Іаковъ ѿтрокъ своемъ, и Ісаилю возлюбленному ѿ негъ [Іерем. Г. Караджъ е. и д.].

Ер. Това за Божія законъ дѣма пророкъ о, и това рѣченіе найповечъ мене помага: защо като ѹро дѣма: всакъ путь художества намъ сыновомъ Іаковъ имъ изнамеръ, и даде Богъ намъ като на возлюбленны нѣговы чада и наследници.

С. Ісаиль возлюбленный, ѿ безъмнѣ мой о Гдѣ естъ, и Іаковъ ѿтрокъ, Іисусъ Христосъ сына Божій естъ: а вси сынове чуждіи чрезъ Давида нарече,